

1. DATOS IDENTIFICATIVOS DA DISCIPLINA	
CÓDIGO	
MATERIA	Deseño de personaxe
ASIGNATURA	Deseño de personaxe I
TITULACIÓN	Título Superior en Arte dramático
ESPECIALIDAD	Interpretación
ITINERARIO	
CURSO	3º
CRÉDITOS ECTS	4ETCS
CARÁCTER	Obrigatoria
DEPARTAMENTO	Escenografía
CENTRO	ESAD de Galicia
COORDINADOR/A	Vanesa Bajo Izquierdo
DOCENTES	Nombre y apellidos: Vanesa Bajo Izquierdo Horario tutorías: https://esadgalicia.com/curso-escolar/ Despacho: Departamento Escenografía S2 Contacto: vbajo@edu.xunta.gal
	Nombre y apellidos: Horario de tutorías: Despacho: Contacto:
DESCRIPCIÓN	Introducción ao dominio das ferramentas precisas para o recoñecemento e análise dos signos que emiten o corpo, o rostro e o vestido do/da actor/actriz, para a súa adecuación ou modificación en función dos requerimentos do personaxe.
CONOCIMIENTOS PREVIOS	No son necesarios
LENGUA EN QUE SE IMPARTE	Gallego ☒ Castellano ☒ Inglés ☐ Portugués ☐

2. COMPETENCIAS	
COMPETENCIAS TRANSVERSAIS DO GRADO	
T2	Recoller información significativa, analízala, sintetízala e xestionala adecuadamente.
T3	Solucionar problemas e tomar decisións que respondan aos obxectivos do traballo que se realiza.
T6	Realizar autocrítica cara o propio desempeño profesional e interpersonal.
T14	Dominar a metodoloxía de investigación na xeración de proxectos, ideas e solucións viables.
COMPETENCIAS XERAIS DA TITULACIÓN	
X1	Fomentar a autonomía e autorregulación no ámbito do coñecemento, as emocións, as actitudes e as condutas, mostrando independencia na recollida, análise e síntese da información, no desenvolvemento de ideas e argumentos dunha forma crítica e na súa capacidade para a propia motivación e a organización nos procesos creativos.
X3	Potenciar a conciencia crítica, aplicando unha visión crítica construtiva ao traballo propio e ao dos demais, e desenvolvendo unha ética profesional que estableza unha relación adecuada entre os medios que utiliza e os fins que persegue.

X5	Fomentar a expresión e a creación persoal, integrando os coñecementos teóricos, técnicos e prácticos adquiridos; mostrando sinceridade, responsabilidade e xenerosidade no proceso creativo; asumindo o risco, tolerando o fracaso e valorando de maneira equilibrada o éxito social.
X6	Desenvolver unha metodoloxía de traballo, estudo e investigación encamiñada á autoformación na propia disciplina, procurando ámbitos axeitados para a formación continuada e para adaptarse a diversas situacións, especialmente ás derivadas da evolución da súa profesión.
COMPETENCIAS ESPECÍFICAS DA ESPECIALIDADE	
EI1	Dominar os recursos expresivos necesarios para o desenvolvemento de procesos de interpretación, actuación e representación, no ámbito escénico e audiovisual.
EI2	Participar na creación da partitura escénica e/ou personaxe, escénico ou audiovisual, e interpretalo adecuadamente, a través do dominio das diferentes técnicas interpretativas.
EI3	Integrar e interactuar coas restantes linguaxes e códigos que conforman o espectáculo escénico ou audiovisual.
EI5	Concibir e fundamentar o proceso creativo persoal, tanto no que se refire ás metodoloxías de traballo como á renovación estética.

3. OBXETIVOS DA DISCIPLINA	COMPETENCIAS VINCULADAS
1. Adquirir coñecementos da evolución das formas de vestir nos diferentes períodos históricos.	T2, X1, X5, X6, EI2, EI5
2. Diferenciar as funcións sociais do vestuario a longo da historia	T2, T14,, X1, X5, X6, EI2, EI5
3. Coñecer os téxtiles usados para a confección dos traxes.	X5, X6, EI2
4. Estimular a capacidades investigadora do alumno na busca de nova información.	T2, T6, T17, X1, X3, X5, X6, EI1, EI2, EI5
5. Transformar os coñecementos teóricos en prácticos, para así poder usalos en futuras materias de deseño de personaxe.	T2, T3, X3, X5, X6, EI2, EI3
6. Asociar as formas da silueta humana cos traxes estudados.	T2, X5, X6, EI5
7. Coñecer dos complementos usados en cada época.	T2, T6, X5, X6, EI5

4. CONTIDOS		
TEMAS	SUBTEMAS	SESIÓNS
1. O traballo do figurinista a través do estudo da Historia do traxe real e teatral.	1.1. O papel do figurinista dentro del equipo artístico, e da sua relación có/coa actor/actriz. 1.2. O figurino teatral, el personaxe e o actor: el xesto y el corpo en movemento. 1.3. O traxe teatral para grupos humanos, representacións corais sentido y forma. 1.4. Fundamentos básicos del deseño; forma, color, textura y composición. 1.5. Desde os esquemas xeométricos a la figuración: construcción de collage. 1.6. Organización, mantemento y orde do vestuario teatral na compañía: autonomía actor/actriz.	10 h.
2. La realización del figurino	2.1. Breve estudio da anatomía do corpo humano:	6 h.

	<p>Proporciones y posturas básicas para o desenvolvemento de figurinos.</p> <p>2.2. Técnica a desenvolver (collage, técnica mixta, aguadas)</p> <p>2.3. Entrega final o "final art"</p>	
3. Indumentaria en la Antigüidade: Exipto, Grecia y Roma.	<p>3.1. Características xerais del traxe prehistórico.</p> <p>3.2. Características xerais del traxe exipcio: pezas fundamentais e simboloxía.</p> <p>3.3. Grecia y Roma: drapeados, indumentaria na traxedia e comedia clásica.</p>	6 h.
4. Idade Media.	<p>4.1. Características xerais: dende Bizancio ata o Gótico.</p> <p>4.2. Baixa e Alta Idade Media.</p>	3 h.
5. Renacementos y teatro Isabelino.	<p>5.1. Renacemento italiano</p> <p>5.2. Renacemento inglés y teatro Isabelino</p> <p>5.3. Renacemento español</p>	6 h.
6. Barroco y Rococó	<p>6.1. El vestuario del Século de Oro español e o traxe de corte. Las Meninas.</p> <p>6.2. El vestuario de los grandes espectáculos de Corte en Francia.</p> <p>6.3. El S. XVII</p> <p>6.4. El S. XVIII</p>	6 h.
7. S. XIX y XX	<p>7.1. Imperio</p> <p>7.2. Pre Restauración</p> <p>7.3. Restauración</p> <p>7.4. El Neo-Rococó: crinolinas y polisonas.</p> <p>7.5. La Belle Epoque vangardas S. XX.</p> <p>7.6. Anos 30: Hollywood dorado.</p> <p>7.7. Anos 40 y 50: II Guerra Mundial</p> <p>7.8. Anos 60: alta costura e contracultura.</p>	6 h.
8. Traballos creativos relacionados coa moda	<p>8.1. O director de arte; Arte e moda</p> <p>8.2. Sesión de estilismo</p> <p>8.3. Editorial de moda</p>	2 h.
TOTAL SESIONES		45 h.

5. PLANIFICACIÓN DOCENTE

Actividade / Número de horas	Presencial (horas)	No presencial (horas)	Total
Actividades introductorias	3	3	6
Exposición maxistral	20	6	26
Exposición práctico-teórica	10	10	20
Práctica individual	2	12	14
Práctica colectiva	4	10	14
Obradoiro			
Seminarios			
Actividades complementarias		6	6
Outros	2		2
Titorías individuais	2	2	4
Titorías de grupo	2	2	4
Actividades avaliación		24	24

TOTAL	45 h.	75 h.	120 h.
PORCENTAXE	37,5 %	62,5 %	100 %

6. PLANIFICACIÓN DOCENTE E METODOLOXÍAS DE ENSEÑANZA E APRENDIZAXE

Actividades	Descrición
Actividades introductorias	Presentación do docente e do programa da materia. Rexistro das expectativas do alumno en relación á materia. Formulación de dúbidas por parte do alumnado.
Exposición maxistral	Exposición por parte do docente dos contidos da materia acompañándose de imaxes ou outros medios audiovisuais. Explicación das bases teóricas e técnicas para a realización das actividades e prácticas a realizar na aula ou fóra dela.
Exposición práctico/teórica	Tratarase de realización de exercicios prácticos relacionados co deseño de indumentaria escénica, así como de exercicios orientados a estimular a creatividade no plano das artes plásticas e visuais. Así mesmo o alumno poderá realizar nestas horas practicas e experimentación de técnicas relacionadas coa expresión plástica da súa práctica individual, é dicir co seu tema asignado.
Práctica individual	A cada alumno asignaráselle unha temática e un texto, dramático ou non, sobre o que facer un traballo en dúas fases: unha relacionada coa Historia do traxe e/ou da moda e outra etapa de creación do personaxe a través do deseño de vestiario. Ambas as dúas partes están vinculadas a un mesmo e único traballo.
Práctica colectiva	Análise de imaxes, debates sobre o aspecto sociolóxico da Historia da Indumentaria
Proba escrita	Proba escrita de análise de imaxe e serie de preguntas específicas sobre o temario
Traballos tutelados	Seguimento e orientación, para iso, será necesario un traballo constante na aula e fora dela.
Titorías individuais	Grazas ao asesoramento, a orientación, a resolución de dúbidas e ás correccións pertinentes, o alumnado ira desenvolvendo ou seu traballo cara un resultado final óptimo
Titorías colectivas	A corrección colectiva ten como finalidade ó aprendizaxe completa.

7. ATENCIÓN PERSOALIZADA

Seguimento	Seguimento da diversidade e da especificidade de cada proxecto.
Orientación	Orientación respecto a las dúbidas e inquietudes que sexan.

8. FERRAMENTAS DA AVALIACIÓN

8. 1 Avaliación ordinaria

Ferramenta / actividade	Competencias avaliadas	Ponderación
Entrega dun traballo de tema individual	T2, T3, X1, X3, X5, X6, E11, E12, E13, E15	40%
Exposición do traballo na aula, defensa das ideas propias a través da argumentación sobre coñecementos teóricos e sobre o	T2, T3, T6, X1, X3, X5,X6	10%

aspecto creativo da súa proposta.		
Proba escrita	T2, T14,, X1, X5, X6, E12, E15	25%
Realización dos exercicios prácticos na aula	E11, E12, E13,E15	5%
Participación, disciplina a hora de realizar vos traballos, actitude na aula, asistencia, puntualidade, e ou informe de titoría.	T3, T14, X5, X6	20%
8.2. Avaliación extraordinaria		
Ferramenta / actividade	Competencias avaliadas	Ponderación
Entrega dun traballo en forma de proxecto de Deseño de vestuario, que á súa vez deberá incluír unha memoria con datos sobre a época na que está ambientada a súa proposta de deseño. Mínimo cinco figurinos	T2,T3, T14, X1,X5,X6,EE1,E12, E13, E15	70%
Exame sobre os contidos de Hª da Indumentaria tipo test.	T2, T3, T6, X1, X3, X5, E12	30%
8.3 Avaliación específica para alumnado sen avaliación continua / ordinaria / extraordinaria		
Ferramenta / actividade	Competencias avaliadas	Ponderación
Entrega dos paneis explicativos asignados ao longo do curso. As partes aprobadas durante os cuadrimestres serán conservados	T2,T3, T14, X1,X5,X6,E11,E12, E13, E15	20%
Exame teórico sobre historia da indumentaria.	T2, T3, T6, X3, X5, E12, E15	80%
9. BIBLIOGRAFÍA, MATERIALES Y OTROS RECURSOS		
Referencias básicas		
Cosgrave, B. (2005): <i>Historia de la moda. Desde Egipto hasta nuestros días</i> , Barcelona, Ed. Gustavo Gili		
Echarri, M. (2004): <i>Cuadernos de técnicas escénicas. Vestuario teatral</i> , Ciudad Real, Ñaque Editora.		
Laver, J. (1997): <i>Breve historia del traje y de la moda</i> . Madrid, Ed. Cátedra.		
Racinet, A. (1989): <i>Historia del vestido</i> , Madrid, Ed. Libsa.		
Referencias complementarias		
Lehnert, G. (2000): <i>Historia de la moda del siglo XX</i> , Colonia, Konemann		
Lunie, A. (1994): <i>El lenguaje de la moda</i> , Barcelona, Editorial Paidós.		
Nadoolman, D. (2003): <i>Diseñadores de vestuario</i> , Barcelona, Editorial Océano.		
Squicciarino, N. (1998): <i>El vestido habla</i> , Madrid, Cátedra		
Toussaint-Samat, M. (2001): <i>Historia técnica y moral del vestido</i> , Madrid, Alianza Editorial.		
Udale, J. (2008): <i>Diseño textil: tejidos y técnicas</i> , Barcelona, Gustavo Gili.		
10. OBSERVACIONES / RECOMENDACIONES		
A asistencia é obrigatoria, pero non implica aprobar, senón que hai que alcanzar uns mínimos avaliados, só se permite o 10% das faltas, contadas en función das horas, por exemplo, unha materia con 60 horas permite 6 horas de ausencia.		
A realización de todas as prácticas é necesaria para a superación da materia		

XUNTA
DE GALICIA

ESCOLA SUPERIOR DE
ARTE DRAMÁTICA
DE GALICIA

esadg